

ANNA: IEMĀCĪTIES PAR KĀDU KĻŪT

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1. Sam. 1; 2:1-11,21; Īj. 2:12,13; Mat. 6:19,20; Lūk. 12:16-21.

ATMIŅAS PANTS:

„Tad Anna pielūdza un sacīja: „Mana sirds ir liksma par To Kungu, mans rags ir augstu pacelts Tā Kunga spēkā; mana mute ir atvērta pret maniem ienaidniekiem, jo es priecājos par Tavu pestīšanu. Neviens nav svēts, kā vien Tas Kungs, neviens, vienīgi Tu, un nav citas klints, kā vien mūsu Dievs.” (1. Sam. 2:1,2)

Viena no lielākajām cīņām, kas cilvēkiem jāizcīna, ir savas vērtības apzināšanās. Ko vērti mēs esam šajā pasaulē? Ko nozīmē viena dzīve miljardiem pasaules iemītnieku vidū? Lasām par kariem, kuros iet bojā un bez vēsts pazūd miljoniem cilvēku. Katru dienu piedzimst un nomirst tūkstošiem dvēseļu. Mēs jūtam lielus spēkus, kurus nespējam kontrolēt, kas pārskrien pāri mums un mūsu sapņiem, tāpat kā kravas furgons uz ceļa pārbrauc vabolei. Kā, dzīvojot ar apziņu par šādiem spēkiem un notikumiem, varam gūt apziņu par savu vērtību un mērķi? Vai mums tāds vispār ir?

Protams, Bībele māca, ka mums tāds ir, ka esam Dieva līdzībā radītas būtnes. Mēs esam svarīgi, jo esam svarīgi Dievam. Kuru interesē, ko par jums domā citi, ja Dievs, kurš Savās rokās tur visu pasauli, jūs mil? Vissvarīgākā ir Viņa mīlestība.

Šonedēļ, tuvāk aplūkojot Annas dzīvi, gūsim priekšstatu par Dievu, kurš mūs mil bez nosacījumiem un personīgi, kurš apgalvo, ka mēs esam svarīgi, lai gan, raugoties pasaulē, ļoti viegli šo apziņu pazaudēt.

Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 16. oktobrī.

VAI ESMU KO VĒRTS?

Izlasiet 1. Sam .1:1-16. Kādēļ Anna, neskatoties uz to, ka zināja, ka viņas vīrs viņu mīl, tik ļoti uztraucās, ka viņai nav bērnu? _____

Nevajadzētu būt grūti izprast Annas jūtas, īpaši ņemot vērā tā laika kultūru, kur dēla piedzimšana nozīmēja nodrošinājumu vecumdienām. Tas, ka cilvēkam nebija bērnu, tika uzskatīts par Dieva lāstu. Bezbērnu sievietei gan sabiedrībā, gan arī pašas ģimenē bija jādzīvo ar apziņu par Dieva lāstu. Acīmredzot tas ietekmēja viņas vērtību sabiedrības acīs, viņas pašvērtējumu, kā arī viņas attiecības ar Dievu. Anna droši vien bieži prātoja, ko viņa ir noziegusies, ka ko tādu pelnījusi. Kādēļ tas notika ar viņu?

Lai izprastu izmisuma dziļumu, ko piedzīvoja bezbērnu sieviete Vecās Derības laikos, aplūkojiet Sāras un Rahēles rīcību un sacīto (1. Moz. 16:1,2; 30:1). Kā tas palīdz izprast šī aspekta nozīmi tajos laikos? _____

Sāras rīcība, ņemot vērā tā laika sociālās un kultūras paražas un valdošo atmosfēru, ir saprātīga un saprotama. Tomēr tā arī sniedz nelielu ieskatu viņas izmisumā un nastā, ko viņa nesa sev līdzī. Kura sieviete iedrošinātu savu vīru iesaistīties attiecībās ar citu sievieti, lai tikai viņam būtu bērni? Arī Rahēles izmisuma sauciens Jēkabam nedaudz atspoguļo Annas emociju un jūtu virpuli.

Greizsirdība un bezvērtības sajūta Annā radīja emociju kopumu, kas „uzsprāga”, kad viņa Kungam izkratīja sirdi. Visu pasliktināja fakts, ka Anna jaunāka nekļuva. Laiks darbojās pret viņu, un viņai šķita, ka pretinieks ir arī Dievs.

Atcerieties arī to, ka tolaik sievietes loma sabiedrībā galvenokārt balstījās uz bērnu dzemdēšanu un audzināšanu. Viņām nebija iespēju veidot karjeru. Sieviete nevarēja tā vienkārši mainīt karjeru un rast piepildījumu citā jomā. Vecajā Derībā minēti daži piemēri, kad sievietes kļuva par soģēm un pravietēm, taču salīdzinoši ļoti mazā skaitā, un tas bija atkarīgs no Dieva tieša aicinājuma. Anna vienīgo savas dzīves vērtību saskatīja bērnos, un tas bija arī vienīgais veids, kā viņa varēja nodrošināt savu pēctecību. Viņa uzskatīja, ka bez bērniem viņas dzīve ir bezjēdzīga.

Kad kāds bērns nomira no leukēmijas, viņa tēvs mācītājam stāstīja, ka viņa dēls droši vien nomira, jo viņš nebija pietiekami uzcītīgi ievērojis baušļus, īpaši Sabatu, un tas bija veids, kā Dievs viņu soda. Kāpēc ir nepareizi tā domāt? Kā mēs varam sevi aizsargāt no šāda veida domām?

AR TĀDIEM DRAUGIEM...

Annai droši vien bija ļoti grūti dzīvot ar apziņu par it kā viņai uzlikto Dieva lāstu un pārliecību, ka viņas dzīve ir praktiski nevērtīga. Kāda vēl problēma viņai bija? 1. Sam. 1:6,7. _____

Parasti mūsu tuvākie vislabāk zina, kā mūs sāpināt. Ņemot vērā Penīnas pastāvīgo provokāciju, nav pārsteidzoši, ka Annas dzīvi pārņēma rūgtums. Šis Bībeles teksts uzsver provokāciju atkārtošanos. Gadu no gada viens un tas pats. Interesanti, ka ebreju valodas vārds, kas lietots Annas sāncenses rīcības aprakstā, Vecajā Derībā parasti minēts attiecībā uz nopietniem grēkiem, kas izraisa tūlītēju dievišķu reakciju (skat. 5. Moz. 9:18; 31:29). Tā nebija nejausi izteikta frāze. Šķiet, ka tā bija daļa no Penīnas rūpīgi izplānotas stratēģijas, lai panāktu Annas mulķīgo rīcību. Galu galā, Anna viņai bija vienīgā sāncense ciņā par Elkana uzmanību (1. Sam. 1:5).

Lai gan Penīnas komentāri bija domāti, lai sāpinātu, liekas, ka visvairāk sāpināja to cilvēku teiktais, kuri neko ļaunu nevēlēja. Kurš gan no mums, pārdzīvojot lielas sāpes, nav juties briesmīgi, kad, labu nodomu vadīts, kāds ko vienkārši pateicis vai izdarījis?

Pārlasiet pirmās piecas, sešas Ījaba grāmatas nodaļas. Ījaba draugi no sirds juta līdzīgu Ījaba pārdzīvojumiem (skat. Īj. 2:12,13). Tomēr kā viņi padziļināja Ījaba problēmu? Kādēļ tas ir piemērs tam, kā nevajadzētu reaģēt uz citu cilvēku sērām? _____

Materiālo vērtību vai tuvinieku zaudējums izraisa dziļas sāpes. Slimība vai dzīves apstākļi var šķīst nomācoši un veicināt izmisumu. Dažreiz cerību dzīvē laupa nepiepildītas dziļas ilgas. Viss kļūst vēl ļaunāk, kad saskaramies ne tikai ar sāpēm vai nelabvēlīgiem apstākļiem, bet arī cilvēkiem, kuru specialitātē šķiet padarīt mūsu dzīvi nepanesamu. Šāda nepiepildītu sapņu un pastāvīgu sasprindzinājumu provokāciju apvienojums izraisīja Annas saucieni Dievam. Dažreiz nepieciešams skaļi izkliegt sāpes un vilšanās uz Dievu. Sasniedzot bezdibeņa apakšu, atbildes nepieciešams meklēt ārpus sevis.

Kā varam iedrošināt un pacilāt tos, kuri piedzīvo pārdzīvojumus un satraukumus? Ja jūs tagad piedzīvot briesmīgus laikus, ko jūs vēlētos, lai cilvēki jūsu labā dara? Lai kas tas arī būtu, kādēļ neizdarīt to kāda cita labā? _____

ATKLĀT SAVU SIRDĪ

Cilvēka spēja izturēt ir ierobežota. Pienāk brīdis, kad jārikojas. Dažiem tā var būt neracionāla, pat bīstama rīcība.

Kā Anna tika galā ar savām sāpēm? Izlasiet 1.Sam.1:9-16 un aprakstiet soļus, kā Anna tās risināja! _____

Šī nebija formāla izlūgšanās vai vispārēja „lūdzu, palīdzi man” lūgšana. Anna sauca uz Dievu: „Es esmu savu dvēseli izkratījusi Tā Kunga priekšā.” (1. Sam. 1:15) Vārds, kurš šeit tulkots kā „izkratījusi”, parasti tiek lietots par šķidrumiem saistībā ar upuriem, īpaši asinīm un ūdeni (skat. 3. Moz. 4:7,12,18,25). Šo vārdu arī bieži lieto, apzīmējot Dieva rīcību. Dievs var „izliet” tiesu vai svētības (Ps. 69:24; 79:6; Jes. 42:25). Ļoti iespējams, ka tieši šāda veida lūgšana ir vispersonīgākā lūgšana. Tā ietver pilnīgu atklātību pret Dievu, dziļāko sāpju un baiļu atklāšanu. Anna bija tik ļoti savas lūgšanas pārņemta, ka vairs nemanīja apkārtējos un nelikās ne zinīs, ko tie varētu par viņu padomāt. Patiesībā viņa cieši turējās pie Dieva, tāpat kā Jēkabs turējās pie sava naksnīgā uzbrucēja (1. Moz. 32:26,27).

Aprakstiet tūlītējos Annas lūgšanu rezultātus. 1. Sam. 1:17,18. _____

Lai gan Dievs ne vienmēr tūlīt atbild uz lūgšanām, kad mēs izņemam savas sirdis Viņa priekšā, varam būt droši, ka Viņš mūs dzird un atbildēs Savā laikā un veidā (Ps. 37:4). Tas var sniegt cerību un pārliecību, gaidot Dieva vadību savā nākotnē.

1. Sam. 1:11 Anna izsaka lielu apsolījumu. Ja Dievs uzklausīs un atbildēs uz viņas lūgšanu, viņa savu dēlu atdos Dievam. Vecajā Derībā bieži lasām par cilvēkiem, kas izsaka Dievam solījumus jeb apņemšanās. Šie solījumi jeb apņemšanās faktiski notiek dievkalpošanas ietvaros un, šķiet, iekļaujas vienā kategorijā ar lūgšanām un pielūgsmi.

Annas apsolījums ir patiešām liels. Viņai būtu jāatsakās no ilgi gaidītā dēla. Kā tas ietekmētu viņas kā Elkana sievas stāvokli? Kāds būtu viņas stāvoklis plašākā ģimenes izpratnē? _____

Cik bieži jūs sevi atklājat Dievam lūgšanās? Kādēļ tam ir tik liela nozīme garīgajā dzīvē? Kas jūs attur to darīt biežāk? Kādēļ to nedarīt jau tagad? Jums tāpat kā visiem droši vien ir samilzušas sāpīgas un neatliekamas vajadzības.

DZIEDĀT VIŅAM SLAVAS DZIESMAS

Vai jūs, esot priecīgi, dziedat? Bibelē bieži minēts, kā cilvēki dzīves nozīmīgajos brīžos sāk dziedāt. Mirjama un israēliešu sievietes dzied, atrodoties Sarkanās jūras krastos, pēc Dieva varenās atpestīšanas piedzīvošanas (2. Moz. 15:20,21). Debora un Baraks brīnišķīgā poētiskā valodā cildina Dieva varu pār cilvēcīgajiem ķēniņiem un armijām (Soģu 5:1-31). Arī Marija, apmeklējot savu radnieci Elizabeti, uzsāk slavas dziesmu par Dievu un Viņa vienreizējo pestīšanas plānu (Lūkas 1:46-55). Visām iepriekšminētajām dziesmām, neskatoties uz to dažādo vēsturisko kontekstu un atšķirīgajiem apstākļiem, ir kāds vienojošs faktors: tās visas atklāj, kas notiek, kad Dievs iejaucas cilvēces vēsturē un atbild Savu bērnu lūgšanām.

Izlasiet 1. Sam. 2:1-11. Kāda ir Annas dziesmas galvenā tēma? _____

Anna nešaubīgi zināja, ka Dievs spēj pilnībā kontrolēt ne tikai vēstures apstākļus, bet arī viņas personīgo pieredzi. Viņa sāka raudzīties uz dzīvi jaunā perspektīvā. Patiesībā daudz kas no tā, pēc kā cilvēki tiecas un uzskata par pilnību, ir ļoti mainīgs un rīt jau var pazust. Anna savā dziesmā izsaka pārsteidzošu salīdzinājumu, kas uzsver faktu, ka dzīves apstākļi ne vienmēr ir tādi, kādi sākumā izskatās. Varenā kareivja bulta salūzt, bet vājais kļūst neparasti stiprs (1. Sam. 2:4). Lietas, kam savās acīs piešķiram vērtību, ne vienmēr ir tik nemainīgas, kā šķiet.

Anna atklāja, ka patiesa drošība nav atkarīga no apstākļiem, bet gan attiecībām ar nemainīgo Dievu. Tieši Viņš dara zināmu, ka katrs no mums ir īpašs. Viņš mums piešķir vērtību.

Dažiem Annas dziesmas 6. pants šķiet problemātisks. Kā to izprast? Vai Dievs Savā labestībā vai tiesā ir patvaļīgs? Lai pareizi šos pantus izprastu, nepieciešams atcerēties Vecās Derības pamat uzskatus par dzīvi. Tie krasi atšķiras no modernā pasaules skatījuma: Dievs ir dzīvības radītājs un Viņam kā Radītājam ir visas tiesības ar Saviem radījumiem rīkoties, kā Viņš vēlas. Citiem vārdiem sakot, Viņš kontrolē visu notiekošo uz šīs zemes. Tas nozīmē, ka bībeliskajā skatījumā pat negatīvās lietas ir pakļautas Viņa kontrolei. Bībeles autori šo perspektīvu bieži apraksta tā, ka to būtu viegli iztulkot kā Dieva aktīvu dalību arī sliktajās cilvēci skarošajās lietās. Īsāk sakot – ko Dievs atļauj, Viņš „dara”.

Par ko jūs varētu dziedāt? Izveidojiet nelielu sarakstu, par ko esat Dievam pateicīgi. Jo vairāk Dievu slavēsiet, jo pateicīgāki kļūšiet par to, ko Viņš jūsu labā ir izdarījis. Tādēļ slavēšana ir tik svarīga. _____

DIEVA IEGULDĪJUMA PLĀNS

Lai gan Anna pameta svētnīcu dziedādama, viņa atstāja arī mazo Samuēlu. Viņai vairs nav bezbērnu lāsts, bet viņa dodas mājup, uz tukšu māju. Ja viņas dēls ir ziedots Dievam un Viņam kalpo, kurš par viņu parūpēsies vecumdienās? Vienkāršā uzticībā un ticībā viņa Dievam atdevusi savu visdārgāko. Anna šajā ziņā atgādina Ābrahamu, vēl vienu varoni, kurš bija gatavs ziedot Dievam savu dēlu. Kā jau iepriekš minējām, Dieva apsoliņuma Ābrahamam un Sārai piepildījums ietvēra ilgu bezbērnu periodu. Tomēr, zēnam esot jau vecākam, Dievs „pārbaudīja” Ābrahama ticību. Turpretī Anna pati nolēmusi savu dēlu, ja viņai tāds piedzimtu, ziedot kalpošanai Dievam jau pirms šī bērna piedzimšanas. Kad zēns ir pietiekami paaudzies, viņu aizved uz Šilo. Vai varat iedomāties, kā viņa māte jutās, no viņa atvadoties, jo īpaši ņemot vērā faktu, ka Ēļa, kuram bija jākļūst par viņa skolotāju un vadītāju, mājā nevaldīja īpaši labvēlīga atmosfēra?

Kā Dievs godina Annas ticības un mīlestības izpausmi? 1. Sam. 2:21. _____

Anna varēja atteikties atdot savu dēlu Dievam un savtīgi viņu paturēt kā savu vienīgo nodrošinājumu. Tomēr, nododot viņu Dievam, viņa saņēma ne tikai vēl piecus bērnus, bet šī atdošana pamatīgi ietekmēja arī pašu Samuēlu. Viņš ar laiku kļuva par Dieva īpašo ziņnesi un vienu no lielākajiem Israēla tautas skolotājiem un vadoņiem.

Kādas briesmas mums draud, ja visu sākam pārāk krāt, vākt un slēpt? Mat. 6:19,20; Lūkas 12:16-21. _____

Dievs to, ko Viņam dodam, pavairo un piešķir tam jaunas dimensijas, kādas mēs pat nevarētu iedomāties. Anna iemācījās, ka, vienīgi nonākot Dieva rokās, lielākie dārgumi ir patiesi drošībā. Tas, ko sev krājam un vācam, var vienā mirklī pazust.

Anna zināja, kas viņa ir Dieva acīs. Savas vērības apzināšanās pavēra viņai brīvību dot.

Jāatceras, ka viss, kas mums ir, viss, kas mēs esam, viss, kas mums pieder, ir tikai Dieva žēlastības un labestības dēļ. Kā tas varētu palīdzēt kļūt gatavākiem tam Kungam atdot, nevis glabāt un krāt tikai sev? Ko šāda krāšana liecina par mums, mūsu raksturu un nepietiekamu uzticēšanos Dievam? _____

TURPMĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

„Vecāki, nododiet savus bērnus Dievam, un allaž viņiem atgādiniet, ka viņi pieder Dievam, ka viņi ir Kristus ganāmpulka avis, kurus uzmana Īstais Gans. Anna Dievam ziedoja Samuēlu; par viņu ir teikts: ‘Un Samuēls pieauga, un Tas Kungs bija ar viņu, un Tas Kungs neatstāja neko nepiepildītu no tā, ko Viņš bija pasludinājis.’ 1. Sam. 3:91. Šis Israēla pravietis un soģis parāda iespējas, kas rodas bērnam, veicot viņam norādīto darbu, kura vecāki sadarbojas ar Dievu.” (Elena Vaita, “Counsels to Parents, Teachers, and Students”, 143. lpp.)

„Anna saņēma milzīgu apbalvojumu! Viņa ir lielisks iedrošinājuma piemērs uzticībai. Katrai mātei ir neapreķināmu vērtību un neaprašāmu dārgumu iespējas. Pienākumi, kurus sievietes pēdējā laikā uzskata par nogurdinošiem uzdevumiem, patiesībā ir varens un cēls darbs. Mātes priekšrocība ir svētīt pasauli ar savu ietekmi un, to darot, viņa radīs prieku savai sirdij. Viņa var palīdzēt saviem bērniem iet pa taisno ceļu, cauri gaismai un tumsai, kura mērķis ir brīnumainās virsotnes. Bet māte savu bērnu raksturu var veidot dievišķā rakstura līdzībā vienīgi, ja pati savā dzīvē cenšas sekot Kristus mācībām. Pasaulē valda maitājošas ietekmes. Pār jauniešiem valda mode un paražas. Ja mātei neizdodas izpildīt viņas vadīšanas un audzināšanas pienākumus, bērni dabiski novērsīsies no labā un pieņems ļauno. Katrai mātei bieži jāgriežas pie Glābēja, lūdzot: ‘Māci mūs, kā audzināt bērnu.’ Viņai jāseko Dieva Vārdā atrodamajām norādēm, un viņa tiks svētīta ar nepieciešamo gudrību.” (Elena Vaita, „Conflict and Courage,” 138. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRDOMĀM:

1. Kuram jūsu draudzē ir sarežģīti mājas vai personīgās dzīves apstākļi? Kā jūs kā grupa vai katrs atsevišķi varētu sniegt šiem cilvēkiem atbalstu? Cik daudz no sevis esat gatavi upurēt, lai palīdzētu?

2. Miniet dažas sabiedrībā valdošās kultūras stigmas; citiem vārdiem sakot, kas jūsu kultūrā tiek uzskatīts par briesmīgu? Pajautājiet sev, vai arī Dievs tās lietas uzskata par briesmīgām? Vai jums draud briesmas valdošās kultūras iespaidā nosodīt ko tādu, ko Dievs nenosoda? Nosauciet dažus piemērus, kur mēs tā būtu rikojušies. Kā varam zināt atšķirību starp to, kas ir kulturāls un kas ir bībelisks?